

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 35. Oppidi Sanctæ Theresiæ initia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

& interjecto tempore, Petrus Romerus beneficio conciliaverant: qui in patriam rediens, popularibus suis Societati convocandæ author fuerat. Ad quam impetravimus, templum domumque suo martyre superiori anno ædificaverant, & frequentibus nunciis ad Socios missis doctorem veræ legis exigeabant potius, quam postulabant: coquæ processere, ut de uno è duobus Sociis in Sancti Michaëlis oppido degentibus clam rapiendo, incenso religionis Christianæ desiderio, collatis capitibus jocone an serio agitarint. Cognitis eorum votis, Provincialis Vasquius Petrum Alvarum eò mittit cum potestate oppidum fundandi, Nativitatique Beatæ Virginis consecrandi. Primus Alvari labor fuit nongenta & viginti septem, magnâ ex parte puerilis ætatis, capita baptizare: secundus, adultos catechesi informare; tertius, vicina loca ad augendum oppidum excutere, tanto successu, ut primo anno novella respublica octingentis carechumenorum familiis steterit. Porro ex Araricanis, apud quos ego alio translatos magnâ animi lætitia triennium degi, haec tenus Societas novies mille & octingentos circiter sacro Fonte immetuit.

Nec hinc stetit fervor Sociorum, nam sub id tempus trans Igaim fluvium, seriem Tapensium montium secanter, penetravit, procurante Itapaiw, potente earum terrarum casiquio, qui Petrum Romerum & Christophorum Mendocam in S. Michaëlis oppido conveniens affirmavit, si Igaim transmittere fidem vellent, oppidi fundandi materiam oportunitatemque reperturos. Ambo eò iter moliti, longè plura quam Barbarus promiserat invenire: nam quadrageinta familiæ, desertis pagis, in unum locum concurserant, tantam propensionem animorum ostentantes, quantam ab dudum cultis populis exigere posset. Ibi igitur Crux solemnri ritu ercta, infantes baptizati, & in Tutearem surgentis oppidi Sancta Anna electa est. Cujus oppidi curam suscepit Ignatius Martines, in Guairania & Itatiensis provincia multa cum laude ante versatus, qui ante finem anni octingentas familias, magno labore abs se reductas, computavit. Ex quo numero quot futuris temporibus Christo accesserint, Societate admittente, quamvis authentici libri perierint, factâ cum aliis oppidis comparatione, facilis conjectatio est. Quamquam non omiserim adnotare septem millia & septingentos ab non-nemine fuisse numeratos. Ex hoc loco Christophorus Mendoza ad Ethnicorum vicum delatus, adolescentes duos captivos, funestæ mactationi post sagenam destinatos, feliciter redemit.

Dum hæc in unis Tapensium montium crepidinibus gerebantur, duo alia oppida in obversa corundem montium parte condebantur, de quorum origine, situ, & progressu, hæc pauca accipe. Circa Igai fluminis capita campi latissime excurrunt, magnis nemoribus per intervalla distincti. Inter quæ nemora nominatissima erant Ibitiruna, Ibitirabebo, & Mondeca, à pinetis abundantissima, quarum arborum altitudo, dum ad maturitatem pervenire, centum & viginti pedum esse proditur. Tanta verò est eorum rectitudine, ut tornatae potius, quam sine cultu natæ, videantur. Dum adhuc crescunt, per æquales intercedentes ramos in modum coronarum circummittunt, qui suâ sponte paulatim incidentes, reservatis tantum vestigiis, nodos relinquunt, adeò duros, ut arte levigati ossibus politis, quam ligno similiores esse videantur. Hujus regionis incolæ prægrandibus pinis magnam anni partem vescuntur, quorum sapori haud admodum ab Europæis juglandibus differt. Reperitur etiam Paraquariensis herba, Indorum delicie, & aprorum capreatumque ingens copia, ita ut accedente modicâ agriculturâ, indigenæ rebus apud se natis non ægrè se sustentent. Ad has sylvas Tapensis Provinciae appendices ante biennium Petrus Romerus cum aliqua spe gentem ad oppidum Sancti Caroli biduo inde distans reducendi excurrerat, sed inde, quod ægrè se à patria terum abundantissima, abduci indigenæ sinerentur, de novo oppido condendo serio agitatum est. Superiori itaque anno cum ea spe in Quararipotentis Casiquii terris Ibitirunæ objectis Petrus Mola, jussu Romeri, Crucem erexerat: exinde Quaratus, & Tupaminus Casiquius Mondecaensis sylva incola, omnem adhi-

pud Araricanos ponuntur.

Araricanorum Religio-
niu[m] deside-
rium?

Petrius Al-
varus is
præf.

Infantes ba-
ptizat.

CAPUT
XXXIV.
Sanctæ An-
nae oppidi
fundatio.

Ignatius
Martines
ei præf.

Oettingens
familias re-
ducit.

7700 ba-
ptizati.

CAPUT
XXXV.
Oppidi San-
ctæ Ther-
esiae initia.

Ponetorum
descrip[ti]o[n]is.

Eamgentes
Petrus Ro-
merus pri-
mus adit.

Duinde Pe-
trus Mola.

Franciscus
Ximenius &
alii.

Octingentas
familias re-
ducuntur.

CAPUT
XXXVI.
Sancti Jo-
achimi oppi-
di initia.

Barbarorum
ad Religionem
propenso.

Joannes
Suarius iis
praest.

CAPUT
XXXVII.
Franciscus
Vasquius
Provincialis
indorum
oppida lu-
strat.

bebant operam, quò unum de Societate impetrarent: utriusque verò Casiqui votum implevit Franciscus Ximenius, eò missus cum potestate oppidum inchoandi. Venientem cum Hieronymo Porcello Quararæus eleganti prorsus Oratione excepit, cuius argumentum fuit, numerare corporis sui partes, & afflere tantam in singulas diffusam fuisse lœtiā, quantam verbis explicare non posset. Designato oppidi loco multi Barbari ad condendum templum domosque incredibili alacritate convolavere, adeò ut nec frigore, nec pruinosâ tempestate, ab opere se abstrahi permetterent. Gens hæc à pueris mento sibi oblongos lapides pro barbula inserit; quem morem dum Socii arguunt, aientes indecorum esse, his additamenris deformare corpora, quæ Deus fecisset: effecere, ut pueri omnes evullos hos lapides in ignem projiccerent, veriti, ne mos barbarus Religioni Christianæ obstaculo esset. Mulieres cerratum suos infantes Baptismo offerebant, non ignorantes ab Sociis non deserendos, quos Christo genuissent. Jactis his fundamentis, utique Socio ad curam Urvaicenium oppidorum, unde venerant, redeundum fuit, donec hoc, de quo scribimus, anno Franciscus Ximenius eò denuò mitteretur, cum mandatis incœptum oppidum in commodiorem vicinoremque locum transferendi, quod statim præstitit, designato in Tupaminii terris oppidi loco, ad quod ædificandum incœlendumque Quararæus cum affeclis (quamvis ægræ patios montes desereret) & circumiacentes populi frequentissimi convenire. Hoc oppidum Argentei fluminis Prætoris postulatu Sanctæ Theresiæ dicatum, Franciscus Ximenius Augusto mense regendum suscepit, qui Joanne Salas adjtore in tantam auxit magnitudinem, ut primo foundationis anno octingentas familias numerarit. Infantes Christi charactere in Baptismo insigniti sunt, proiectæ ætatis hominibus solito more dilatis.

DUM hæc agitantur, Petrus Romerus ad designatum Sanctæ Theresiæ oppidum, superatis Tapensis provinciæ montibus, eo fine perrexit, ut venturo propediem Provinciali viam ejus senio accommodam inveniret. Montes jam prætergressio Caruaïus, potens Casiquius, cum aliquot affeclis occurrit, aiens se etiam teneri desiderio Religionis Christianæ, & oppidi fundandi, nec before ex circumiacentibus locis colonos, si Sacerdos concederetur. Romerus benignissime hominem amplexatus, latè excurrit in laudes miserentis Dei, per se barbam gentem moventis, ut æternæ salutis adjumenta quererent. Porrò perspectâ loci & hominum conditione, non potuit non annuere Barbarorum postulatus. Nam præterquam quòd summopere desideraret, tot animas dæmoni creptas Christo afflere, intererat Tapensis Provinciæ hunc locum occupari, quo Sanctæ Theresiæ oppidum cum aliis coloniis, in altera montium crepidine cretis, quodam quasi vinculo connecteretur. Electo itaque loco, Crucem solemniter erigit, infantes in perpetuandæ sedis tessera b'aptizat, surgens verò oppidum Divo Joachimo consecratum, interim dum Sacerdotem accersit, Franciso Ximenio commendat: qui eò paulò post ex pinetis delatus, magno vicinorum populorum concursu, extemporalí opere ædem sacram extruxit: in quâ extruendâ cum petrosum solum erigendis palamentis obfisteret, barbara virago, incensa desiderio Religionis, operarios magnâ voce animabat, aiens laboris præmium fore veræ legis doctorem, & cum eo Cœlum imprimare. Postmodùm Joannes Suarius, hujus oppidi primus institutor, domum & templum multitudinis capax condidit. Barbaros verò tanto numero collegit, quantus justo oppido fatis foret. Dum ad hujus coloniæ fundationem solâ Cruce & precum Breviario armatus pergeret, interrogatus à Sociis, quibus instrumentis templi molem erigeret, & quibus præmiis gentem novam alliceret, respondit, Evangelii semen secum ferre, nec aliâ re indigere.

INTERIM Provincialis è Paraquariæ metropoli veniens, Paranam & Urvaicam Socios inspicio prætervectus, ad Sancti Caroli oppidum pervenit: unde Sanctæ Theresiæ novam coloniam petens, crucib' ex gravi casu læsit, quare reliquum iter humeris Indorum delatus perfecit. Ab Sanctæ Theresiæ oppido, Sancti Joachimi colonia octavo lapide distans visebatur: inde transmissis montibus, reductos

in alterâ